

[Steen Folke]

Det, som hr. Ole Espersen kalder nukleare systemer, det er det, vi andre kalder atom-bomber og -rakter. Sprogbrugen er i øvrigt parallel til, at statsministeren og andre velovervejede taler om kerneenergi og kernekraft – det er det, som i befolkningen kaldes atomkraft, og det lyder jo ikke nær så tillokkende.

I den sidste tid er der tydeligvis opstået usikkerhed i socialdemokratiet og regeringen omkring beslutningen om den nye atomoprustning. Fru Jytte Hildens udtalelser i morgens radioavis må vel ses som et udtryk herfor. Men hr. Ole Espersen var såmænd selv med til at rejse tvivlen under valgkampen i et interview, som Information bragte den 15. oktober. Hr. Ole Espersen udtrykte sig ganske vist sin vane tro uhyre forsigtigt, men det var dog tilstrækkeligt til at få en vis hr. Schleimann, som efter eget udsagn også er socialdemokrat, til at fare ud med en grusom salve i Berlingske Tidendes kronik. I øvrigt vil jeg sige, at det i høj grad er Informations fortjeneste, at debatten overhovedet er blevet rejst. Nu er det vigtigt, at debatten breder sig, og at der lægges så stærkt pres som muligt på socialdemokratiet. Det gælder også i Norge og Holland. De hollandske socialdemokrater har sagt nej til de nye atomrakter, og de norske socialdemokrater og den norske regering er delt på spørgsmålet.

Alligevel skal jeg ikke lægge skjul på, at jeg har svært ved at mobilisere nogen særlig optimisme omkring den danske regerings beslutning i sagen. Hvis nogen skulle have glemt det, så var det under en socialdemokratisk regering, det blev besluttet, at Danmark skulle købe nye F-16 fly for en 3–4 mia kr. Det var en socialdemokratisk forsvarsminister, der gav tilsagn om at medvirke til et nyt flyvarslingsystem, det såkaldte AWACS-system, der kommer til at koste den danske stat op mod 300 mill. kr. Det var vor nuværende statsminister, som nægtede at tage klart afstand fra neutronbomben. Regeringen sagde dengang: den er jo blot et atomvåben blandt mange andre, hvoraf de fleste endda medfører langt mere omfattende masedestruktion. Og det var en socialdemokratisk ledet regering, som tidligere på året gav principielt tilsagn til NATOs krav om, at militærbudgetterne skal øges med 3 pct. om året i faste priser.

Der er ingen tvivl om, at der på dette område er en nok så stor uoverensstemmelse

mellem socialdemokratiets top og store dele af partiets basis, ikke mindst i arbejderklassen. Derfor vil jeg gerne til slut opfordre alle, der er modstandere af den nye atomoprustning, til i de kommende uger at bombardere socialdemokraterne i og uden for regeringen med henvendelser. Det skal i hvert fald gøres så svært som muligt for regeringen at sige ja til atomoprustningen på NATOs minister-rådsmøde i december.

Steenholdt (Grøn.):

Det er mig en glæde igen i dag at kunne stå her på talerstolen efter et vel overstået og vellykket valg for atassut og for mig personlig. Det er en stor glæde, at atassuts fremgang siden stiftelsen som landsdækkende organisation i 1977 ved dette valg er slået igennem, at vi har fået et flertal.

Der er folk i Grønland, der påstår, at folketingsarbejdet ikke har så stor betydning for Grønland mere, efter at vi har fået hjemmestyre. Vi i atassut er ikke enige i denne betragtning, som vi synes er for snæversynet. For os er folketingsarbejdet lige så vigtigt nu som før. Vi har etableret vores hjemmestyre inden for rigsfællesskabet; derfor vil arbejdet i folketinget for Grønland altid være den uundværlige bro, vi skal benytte for at sikre og for at understrege rigsfællesskabet, for at sikre hjemmestyrets trivsel og for at sikre vores fremtid inden for rigsenheden.

Folketingsarbejdet betragter vi også som en vigtig bro i vores uundværlige samarbejde med omverdenen til Grønlands gavn. Vi er godt i gang med at etablere vores hjemmestyre. Det er atassuts ønske, at hjemmestyret skal være til gavn og ære for rigsenheden, til gavn for en sund udvikling for vort land og for vort samfund.

Atassut er ikke tilhænger af forhastede initiativer med hensyn til overtagelse af opgaverne, men foretrækker en gradvis udvikling, således at vi kan opbygge hjemmestyret på et solidt grundlag. Derfor ønsker atassut opbygning af hjemmestyret under fuld forståelse med de danske myndigheder og uden unødige konfrontationer. Dette vil da også være det sundeste for Grønland. Vi vil dog appellere til forståelse, hvis vi somme tider skulle ønske særordninger for at beskytte vores for nogle områders vedkommende specielle samfund.